CZU: 159.9.072:159.942:316.362 **https://doi.org/10.59295/sum9(189)2025_31**

RELAȚIA DINTRE SATISFACȚIA CONJUGALĂ ȘI MATURITATEA EMOȚIONALĂ LA CUPLURILE CE AU RELAȚII LA DISTANȚĂ

Galina PRAVIȚCHI, Livia CIUBOTARU,
Universitatea de Stat din Moldova

Articolul propune o analiză amplă asupra relației dintre satisfacția conjugală și maturitatea emoțională în cadrul cuplurilor cu relații la distanță, o realitate tot mai prezentă în societatea contemporană, marcată de migrație și transformări tehnologice ce redefinesc comunicarea interpersonală. Succesul unei căsnicii este un construct plurifactorial, care depinde de interacțiunea dintre caracteristicile individuale ale partenerilor, dinamica relațională și contextul psihosocial în care evoluează relația. Maturitatea emoțională se manifestă printr-un ansamblu de trăsături și competențe precum autocontrolul, empatia, responsabilitatea afectivă, capacitatea de autoreglare emoțională și amânarea gratificării imediate în favoarea obiectivelor comune pe termen lung. Astfel, studiul își propune să investigheze modul în care nivelul maturității emoționale determină gradul de satisfacție conjugală în relațiile la distanță, oferind o perspectivă asupra resurselor psihologice ce pot susține stabilitatea și calitatea relațiilor în absența proximității fizice. Rezultatele studiului pot contribui la fundamentarea intervențiilor psihologice orientate spre consolidarea relațiilor de cuplu și menținerii conexiunii afective sănătoase în contextul distanței geografice.

Cuvinte-cheie: *relație la distanță, satisfacție conjugală, maturitate emoțională, parteneri conjugali.*

RELATIONSHIP BETWEEN MARITAL SATISFACTION AND EMOTIONAL MATURITY IN LONG-DISTANCE COUPLES

The article proposes an in-depth analysis of the relationship between marital satisfaction and emotional maturity in long-distance couples, which is an increasingly common phenomenon in contemporary society characterized by migration and technological changes that transform interpersonal communication. The success of a marriage depends on the interaction between the partners' individual characteristics, the relationship's dynamics, and the psychosocial context in which it evolves. Emotional maturity is characterized by traits and skills such as self-control, empathy, emotional responsibility, the ability to regulate emotions and delay gratification in favour of long-term shared goals. The study therefore aims to investigate how emotional maturity influences marital satisfaction in long-distance relationships, providing insight into the psychological resources that can support relationship stability and quality in the absence of physical proximity. The results of the study could help to develop psychological interventions to improve relationships and maintain a healthy emotional connection even when people are far apart.

Keywords*: long-distance relationship, marital satisfaction, emotional maturity, marital partners.*

Introducere

Satisfacția conjugală reprezintă unul dintre cele mai studiate constructe ale psihologiei familiei la momentul actual, având un impact major atât asupra bunăstării partenerilor în cadrul relației, cât și asupra calității vieții subiecților individuali. Într-o versiune mai explicită a termenului realizată de către Golod identificăm că satisfacția conjugală „se formează ca urmare a realizării adecvate a ideii și imaginii de familie, formată în conștiința persoanei, sub influența diverselor evenimente ce constituie experiența sa (reală sau simbolică) în această sferă de activitate” [9, p. 63].

În studiile realizate de către Hassebrauck și Fehr au fost analizate mai multe dimensiuni ale satisfacției conjugale pentru a identifica care dintre acestea sunt mai importante în calitatea relației și au fost comparate cu cele menționate de alți cercetători anterior. Astfel s-a identificat că există patru dimensiuni de bază: intimitatea, acordul, independența și sexualitatea. Vorbind despre ponderea acestora, intimitatea s-a dovedit a avea cele mai multe corelații cu satisfacția relației, fiind componenta ce asigură validare și înțelegere, întrucât este legată de nevoia fundamentală de apartenență. Dimensiunile mai slab corelate cu satisfacția

s-au dovedit a fi independența, aceasta funcționând doar dacă există o bază puternică de intimitate și sexualitatea, care contribuie la satisfacție, doar dacă celelalte trei dimensiuni sunt satisfăcătoare [5].

Cuplurile fericite, ce au mulți ani de căsnicie, cu siguranță au multe aspecte în comun, iar în cele ce urmează vom analiza cele opt componente ce s-au dovedit a fi comune în căsniciile de durată, prezentate de către Fenell [4, p. 48]. La bază se află loialitatea, care face ca partenerii să simtă siguranță și stabilitate emoțională, fiind urmată de păstrarea angajamentului pentru toată viața, care, menționat și anterior, se definește printr-o implicare continuă în fața provocărilor, cu o puternică valoare cognitivă și volitivă. Respectul este a treia componentă și se manifestă drept o înțelegere mutuală între parteneri privind acceptarea și valorizarea opiniilor și nevoilor reciproce. Fidelitatea este componenta ce implică dedicare totală din punct de vedere emoțional și fizic unui singur partener, ce este esența încrederii în relație. Valorile morale puternice sunt componenta ce înglobează principiile și viziunile despre viață și stabilesc echilibrul între parteneri, dacă sunt împărtășite reciproc. Dorința de a fi un părinte bun este componenta ce ține de acordarea unui viitor frumos copiilor și întărirea relației cu scopul de a oferi un exemplu demn de urmat. Astfel căsniciile în care partenerii au viziuni comune asupra creșterii și educației se dovedesc a fi mai trainice. Angajamentul spiritual, sau altfel spus credința în Dumnezeu, este componenta ce definește convingerile religioase care, evident dacă sunt comune, adaugă sens și ghidare cuplului în perioadele dificile. Și în cele din urmă, dorința de iertare și de a fi iertat este componenta ce încheie această listă și se referă la dorința partenerilor de a se elibera de resentimente, pentru a nu cauza disfuncționalități majore în relație. Iertarea demonstrează deschiderea către reparare și este vitală ca proces de maturizare a cuplului.

O structurare a variabilelor care determină satisfacția conjugală este propusă de către Lewis și Spanier, fiind prezentată în Figura 1.

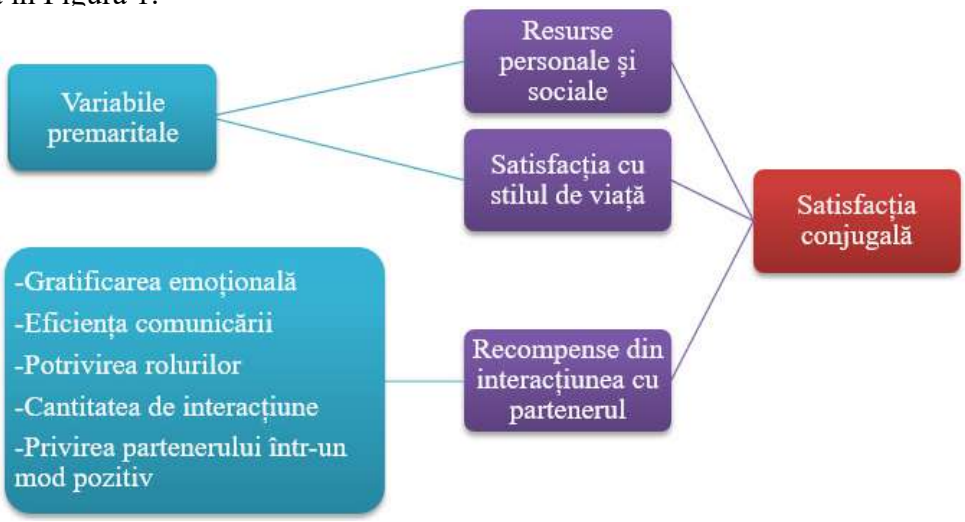

Fig. 1. Modelul satisfacției conjugale după Lewis și Spanier

Aceasta include trei seturi de predictori: resurse sociale și personale, satisfacția în raport cu stilul de viață și recompensele obținute din interacțiunea cu partenerul.

În contextul sistematizării factorilor ce determină satisfacția conjugală, cercetătorii Levcenko și Adușkina au propus următoarele aspecte [11, p.12]:

1. *factorii economici și socio-demografici*: genul, vârsta, numărul copiilor, veniturile familiei, contextul socio-cultural;
2. *factorii atitudinali și comportamentali în cadrul familiei*: coincidența atitudinilor despre viața familială, repartizarea sarcinilor casnice și asumarea responsabilităților;
3. *factorii non-familiali*: specificul activității profesionale, relațiile partenerilor cu mediul social apropiat și calitatea sprijinului social;
4. *factorii individuali* (particularitățile partenerilor): maturitatea emoțională, temperamentul, tipul de atașament, valorile și accentuările de personalitate;

5. *factorii preconjugali*: motivele pentru care fiecare partener a ales să se căsătorească, scopurile pe care fiecare dintre ei și-a propus să le atingă cu ajutorul căsniciei, specificul perioadei de curtare preconjugală;

Prin urmare, analizând informațiile din literatura de specialitate și raportându-ne la taxonomiile prezentate anterior, am sintetizat factorii ce determină satisfacția conjugală în trei categorii de bază: factori de ordin individual, factori interpersonali, factori contextuali.

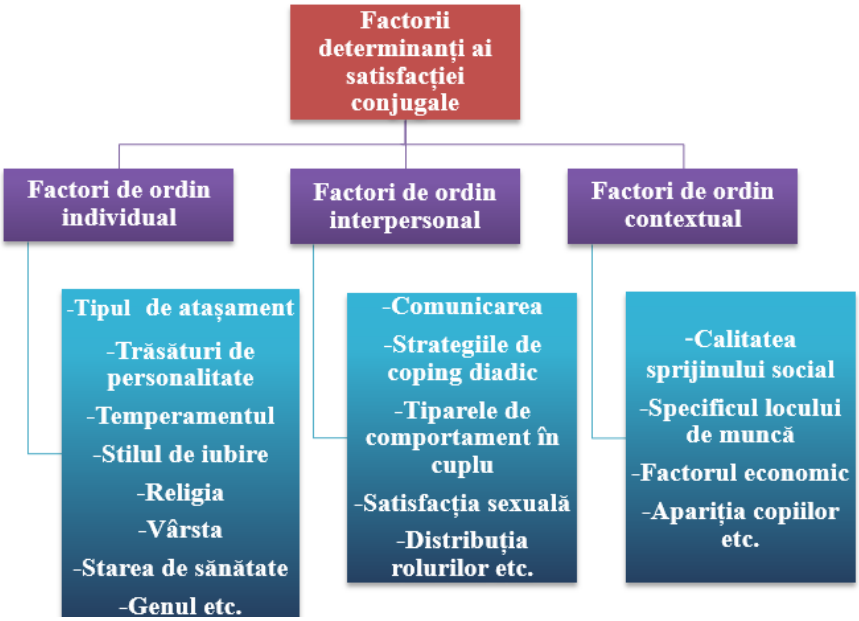

Fig. 2. Factorii determinanți ai satisfacției conjugale (elaborată de către autori)

Prin intermediul acestei clasificări am încercat să reflectăm multiaspectualitatea satisfacției conjugale. În fiecare categorie sunt prezentați atât factori ce sunt menționați în cadrul taxonomiilor prezentate anterior, cât și factori a căror influență a fost demonstrată într-o serie de lucrări din domeniu, însă cu siguranță numărul acestora este mult mai mare.

Maturitatea emoțională reprezintă abilitatea persoanei de a-și controla activitatea emoțională, într-un proces de ajustare afectivă permanentă prin raportare la context, în care emoțiile, cognițiile și comportamentele subiectului funcționează în limitele unui autocontrol bine structurat. Walter D. Smitson definește maturitatea emoțională drept un proces în care personalitatea se străduiește în permanență să obțină un sentiment mai mare de sănătate emoțională atât intrapsihic, cât și intrapersonal [7]. O persoană matură emoțional se caracterizează prin stabilitate emoțională, fiind capabilă să gestioneze situațiile neplăcute și să-și modeleze nemulțumirea, având un nivel scăzut de reacții impulsive. Aceasta de fapt nu este o calitate pe care o atingem atunci când suntem maturi din punct de vedere fizic. Maturitatea emoțională se dezvoltă pe tot parcursul vieții, și aceasta definește în ce măsură comportamentul emoțional al unui individ corespunde vârstei cronologice, nevoilor și normelor sociale.

Jerome Murray a stabilit că o persoană matură din punct de vedere emoțional are următoarele caracteristici [1]:

1. *Flux ușor de afecțiune*. Persoana matură emoțional este deschisă să ofere și să primească afecțiune. Aceasta nu se teme să își exprime dragostea față de persoanele din jurul său și are încrederea să se lase iubită, la rândul său.
2. *Confruntare directă cu realitatea*. Persoana nu tinde să își creeze propria realitate în care să nege adevărul vieții. Aceasta acceptă situațiile dificile și le confruntă autentic.
3. *Învață din experiența de viață*. Învață ușor din situațiile cotidiene și acumulează experiență datorită capacității de a accepta realitatea, evitând să o deformeze.
4. *Formează critica pozitivă*. Are o abordare pozitivă asupra vieții și se bucură din plin de ea. Înțelege că întreaga responsabilitate este în mâinile sale și își percepe real punctele sale slabe, încercând să se concentreze pe soluții, nu pe problemă.

5. *Are speranță*. Este mereu gata să înfrunte greutățile vieții și rareori cade pradă unui pesimism apăsător. În situațiile dificile speră să găsească rezolvare și are încredere că va reuși.

6. *Tinde să ofere și să primească*. Este receptiv la nevoile celorlalți și se concentrează asupra satisfacerii nevoilor persoanelor pe care le iubește. La rândul său, nu-și ascunde vulnerabilitățile și este deschis să primească suport.

7. *Open-minded*. Ascultă cu deschidere părerile altora și acceptă existența viziunilor diferite. Nu are tendința de a se îngrijora excesiv pentru lucrurile pe care nu le poate schimba.

În susținerea relației dintre maturitatea emoțională și satisfacția conjugală, cercetările de specialitate subliniază că afecțiunea față de partener nu poate fi menținută exclusiv pe baza atracției sau dorinței sexuale. Capacitatea de a iubi, la fel ca și alte elemente ale maturității emoționale, este învățată și cristalizată de-a lungul vieții, din relațiile cu figurile de atașament și experiența de viață.

Relația dintre satisfacția conjugală și maturitatea emoțională reprezintă un element de interes pentru cercetările actuale. Astfel, s-a identificat că persoanele cu un nivel mai scăzut de maturitate emoțională dezvoltă adesea relații cu tentă profitorie. Astfel de relație este caracteristică copiilor, care pot spune că își iubesc tatăl pentru că se joacă interesant cu ei, dar nu este o excepție și pentru unii adulți. În schimb, persoanele maturizate emoțional au drept caracteristică de bază grija față de partener și tendința sinceră de a oferi suport emoțional fără a cere ceva la schimb [10].

De asemenea, relația dintre satisfacția conjugală și maturitatea emoțională a fost examinată în cadrul unor cercetări realizate în Iran, care au evidențiat o corelație semnificativă între nivelul satisfacției conjugale și dimensiunile maturității emoționale. Rezultatele au indicat că instabilitatea emoțională și insuficiența independenței afective reprezintă factori cu impact negativ asupra calității relației maritale, contribuind la diminuarea satisfacției partenerilor în cadrul cuplului [6].

Potrivit lui Murray, persoana cu un nivel înalt de maturitate emoțională se caracterizează printr-o disponibilitate afectivă autentică, exprimată printr-un flux liber al iubirii și afecțiunii, manifestând totodată conștientizarea importanței echilibrului dintre oferirea și primirea trăirilor afective. Cu toate că știe să prioritizeze propriile nevoi, aceasta are și o receptivitate înaltă în raport cu nevoile aproapelui său. În această ordine de idei, în contextul unei relații la distanță, persoana matură emoțional este angajată intens în cunoașterea și satisfacerea nevoilor emoționale ale partenerului său, în scopul de a compensa lipsa sa.

Teoriile asupra maturității emoționale au un punct comun, și anume capacitatea individului de a iubi și oferi afecțiune. Sigmund Freud afirma că unul dintre elementele de bază ce definesc persoana matură este capacitatea acesteia de a iubi și de a munci [3, p. 217]. Astfel, percepem această linie fină de legătură între cele două concepte studiate, întrucât relația la distanță presupune de cele mai multe ori un intens echilibru între a iubi și a munci, iar maturitatea emoțională determină capacitatea subiecților de a menține acest echilibru prin intens autocontrol emoțional.

În opinia lui Maslow, odată cu trecerea anilor partenerii conjugali își cunosc reciproc calitățile și defectele, și se acceptă în totalitate, în scopul asigurării confortului psihologic. Ei își exprimă deschis sentimentele, iar interesul reciproc crește. Anume astfel se manifestă iubirea unei persoane mature emoțional, este sinceră, stabilă, fără tendința de a deforma realitatea relației sale cu partenerul. El are drept scop crearea unei relații emoționale apropiate și reale [10].

Amintind relația maturității emoționale cu elementele componente ale inteligenței emoționale, studiile demonstrează o satisfacție conjugală mult mai ridicată la partenerii ce au un nivel ridicat de IE, întrucât ei gestionează mai ușor propriile emoții și emoțiile partenerului [7, p. 202]. Gottman a realizat o serie de cercetări asupra cuplurilor căsătorite și a identificat faptul că în cazul deficiențelor emoționale în cuplu, sau altfel spus incapacității celor doi să-și controleze și să își exprime constructiv emoțiile, se ajunge mult prea des la divorț. Aceste deficiențe emoționale formează un fenomen numit de el potop, care constă în crearea unui cerc interminabil de reproșuri și dispreț, ce este urmat de o dezintegrare a autocontrolului și a empatiei [3, p. 233].

Metodologia cercetării

Scopul cercetării: constă în stabilirea relației dintre și satisfacția conjugală și maturitatea emoțională la cuplurile ce au relații la distanță.

Eșantionul cercetării: În cadrul cercetării au fost chestionate 40 de persoane, respectiv 20 de cupluri ce au relații la distanță, selectate în mod aleatoriu, principala condiție fiind statutul conjugal și precizarea tipului relației. Au fost astfel administrate teste pentru 20 de persoane de gen feminin și 20 de gen masculin, cu vârsta cuprinsă între 20-45 de ani.

În vederea realizării scopului propus, am elaborat următoarea **ipoteză**: există o relație între satisfacția conjugală și maturitatea emoțională la cuplurile ce au relații la distanță.

Pentru a verifica ipoteza propusă în cadrul demersului experimental, au fost utilizate două metode de diagnostic, reprezentate de Testul Satisfacției Conjugale, elaborat de Stolin V., Romanova T., Butenco G., și Scala de Maturitate Emoțională elaborată de Friedman.

Testul Satisfacţiei Conjugale, elaborat de Stolin V., Romanova T., Butenco G., tradus și validat în limba română de către Dolischi C. (2024) [2] este un chestionar care permite diagnosticarea nivelului individual de satisfacție conjugală. Testul cuprinde 24 de itemi cu 3 variante de răspuns. Acesta se scorează prin răspunsuri-cheie. Pentru calcularea punctajului final se însumează punctele de la toți cei 24 de itemi.

Scala de Maturitate Emoțională Friedman permite diagnosticul nivelului de maturitate emoțională. Testul cuprinde 25 de itemi (afirmații) la care subiectul trebuie să răspundă cu DA sau NU. Pentru fiecare afirmație, răspunsurile DA și NU sunt asociate cu un număr anumit de puncte. Pentru calcularea punctajului final, se însumează punctele obținute la fiecare afirmație și se împarte la 25 (numărul total de afirmații).

Rezultate și discuții

În vederea determinării nivelului de satisfacție conjugală la subiecții cercetării, a fost aplicat Testul Satisfacției Conjugale, elaborat de Stolin V., Romanova T., Butenco G. Rezultatele obținute sunt reflectate în Figura 3.

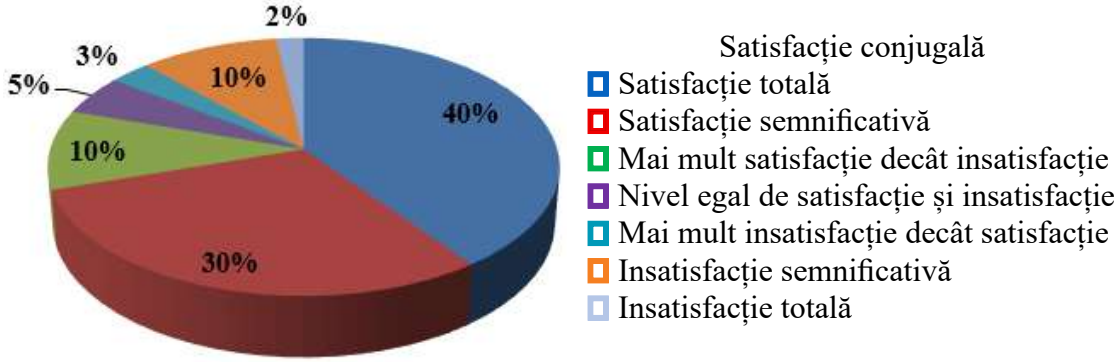

Fig. 3. Distribuirea pe nivele a rezultatelor la Testul Satisfacției Conjugale

Figura 3 ilustrează distribuția rezultatelor în funcție de nivelul satisfacției conjugale raportate de participanți. Analiza datelor evidențiază că majoritatea respondenților se încadrează în categoria satisfacției totale, reprezentând 40% din eșantion (16 persoane), ceea ce indică un nivel ridicat de armonie și concordanță în cadrul relațiilor conjugale, precum și o percepție pozitivă generală asupra calității vieții de cuplu.

Următorul nivel de frecvență corespunde categoriei satisfacției semnificative, cu 30% dintre participanți (12 persoane). Aceste rezultate sugerează că un segment important al respondenților manifestă un grad considerabil de satisfacție în cadrul relațiilor conjugale, deși nu la nivelul optim al satisfacției totale, indicând posibile zone în care comunicarea sau dinamica relațională poate fi îmbunătățită. Categoria „mai mult satisfacție decât insatisfacție”, care include 10% din participanți (4 persoane), reflectă un nivel moderat de satisfacție conjugală, caracterizat printr-un echilibru fragil între elementele pozitive și cele deficitare ale relației. Aceasta poate evidenția vulnerabilitatea relațiilor la tensiuni, conflicte sau factori externi care influențează armonia conjugală.

În opoziție cu aceste tendințe predominante, un singur respondent a manifestat insatisfacție totală, reprezentând 2% din eșantion. Acest caz izolat poate fi interpretat ca expresia unei discrepanțe majore între așteptările individuale și realitățile relaționale, reflectând nemulțumiri profunde sau lipsa recunoașterii emoționale în cadrul cuplului.

În ansamblu, distribuția rezultatelor conturează un profil predominant pozitiv al satisfacției conjugale, evidențiind prevalența nivelurilor înalte de armonie și mulțumire, deși persistă, în mod izolat, cazuri de insatisfacție sau satisfacție moderată, subliniind importanța monitorizării și susținerii dinamicii relaționale.

În figura următoare sunt prezentate rezultatele obținute de către subiecții cercetării la Scala de Maturitate Emoțională elaborată de J. Friedman:

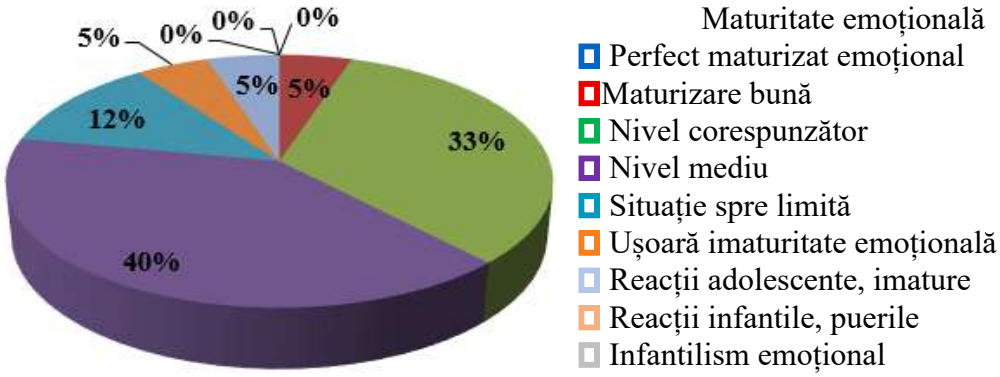

Fig. 4. Distribuirea pe nivele a rezultatelor la Scala de Maturitate Emoțională

Analiza rezultatelor obținute indică faptul că majoritatea participanților la cercetare prezintă un nivel mediu de maturitate emoțională, această categorie concentrând cel mai mare procent – 40% dintre subiecți (16 persoane). Această distribuție sugerează existența unui echilibru relativ între capacitatea de autoreglare emoțională și vulnerabilitățile afective, caracteristice unei maturizări emoționale în curs de consolidare.

Nivelul corespunzător, care reflectă o funcționare emoțională stabilă, dar încă susceptibilă la influențe contextuale, se situează pe poziția a doua ca frecvență, fiind reprezentat de 33% dintre participanți (13 persoane).

La nivelul situației spre limită, rezultatele înregistrează 12% dintre subiecți (5 persoane), ceea ce indică prezența unor dificultăți emoționale marginale, manifestate prin control emoțional fluctuant și o capacitate redusă de adaptare în contexte stresante.

Este de remarcat că niciun participant nu a atins nivelul de maturizare emoțională perfectă, ceea ce poate reflecta o dinamică emoțională realistă, specifică populațiilor adulte active, la care echilibrul afectiv absolut este rar întâlnit. De asemenea, niciun subiect nu s-a încadrat în nivelurile inferioare, precum reacții infantile sau infantilism emoțional, fapt care confirmă absența unor forme accentuate de imaturitate emoțională în cadrul eșantionului investigat.

În vederea identificării relației dintre satisfacția conjugală și maturitatea emoțională la cuplurile ce au relații la distanță am utilizat coeficientul de corelație Bravais-Pearson, rezultatele fiind prezentate în tabelul următor:

Tabelul 1. Relația dintre satisfacția conjugală și maturitatea emoțională la cuplurile ce au relații la distanță

	Satisfacția conjugală	
Maturitatea emoțională	**Coeficientul de corelație (r)**	**Pragul de semnificație (p)**
	0.553	0.000

În urma analizei datelor statistice prezentate în tabelul 1, identificăm că există o corelație semnificativă direct proporțională între maturitatea emoțională și satisfacția conjugală la cuplurile ce au relații la distanță (r=0.553; p=0.000). Astfel, cu cât este mai mare maturitatea emoțională, cu atât satisfacția conjugală crește. Relația dintre cele două variabile a fost confirmată și într-o serie de studii internaționale [10, 6], dar acestea s-au concentrat asupra relațiilor clasice, fără a aborda relația sub aspectul distanței.

În această ordine de idei, putem menționa că o capacitate superioară de a reglementa și exprima propriile emoții, concomitent cu respectarea atât a propriilor nevoi, cât și a celor ale partenerului, repre-

zintă un predictor esențial al satisfacției conjugale în cadrul relațiilor la distanță. Chiar și în contextul absenței proximității fizice, indivizii cu un nivel ridicat de maturitate emoțională reușesc să mențină o conexiune afectivă stabilă și profundă cu partenerul, demonstrând abilitatea de a comunica și de a împărtăși emoții într-un mod coerent și empatic. Mai mult, aceste persoane sunt capabile să prioritizeze obiectivele pe termen lung ale relației în detrimentul satisfacției imediate a unor nevoi superficiale, ceea ce facilitează consolidarea încrederii reciproce, coeziunea afectivă și stabilitatea relațională. Astfel, maturitatea emoțională devine un factor central în menținerea calității și durabilității relațiilor la distanță, evidențiind rolul strategiilor de autoreglare emoțională și al competențelor interpersonale în dinamica conjugală.

Concluzii

Cercetarea relației dintre satisfacția conjugală și maturitatea emoțională la cuplurile ce au relații la distanță poate fi sintetizată în următoarele concluzii:

- Satisfacția conjugală reprezintă o realizare adecvată a ideii de familie, formată în conștiința persoanei, prin trăirea diverselor evenimente alături de partenerul conjugal, cu un impact major asupra bunăstării personale a partenerilor.

- Maturitatea emoțională reprezintă abilitatea persoanei de a-și controla activitatea emoțională, într-un proces de ajustare afectivă permanentă prin raportare la context, ce se dezvoltă pe tot parcursul vieții, și definește în ce măsură comportamentul emoțional al unui individ corespunde vârstei cronologice, nevoilor și normelor sociale.

- Rezultatele experimentului constatativ confirmă faptul că există o relație semnificativă, direct proporțională între maturitatea emoțională și satisfacția conjugală la cuplurile ce au relații la distanță. Astfel, cu cât subiecții manifestă un nivel mai mare de maturitate emoțională, cu atât crește satisfacția conjugală.

Referințe bibliografice:

1. DIDENCO, A., TOLSTAIA, S. Elementele maturității emoționale. În: *The contemporary issues of the socio-humanistic sciences*, Ed. 9, 6-7 decembrie 2018, Chișinău. Chișinău, 2018: Print-Caro SRL, 2018, pp.35-43. ISBN 978-9975-3277-5-6.
2. DOLINSCHI, C. *Manifestări ale iluziilor pozitive în relațiile de cuplu.* Teză de doctor. 2024. 238 p.
3. GOLEMAN, D. *Inteligența emoțională, Ediția a IV-a.* București: Editura Curtea Veche Publishing, 2018, 536 p. ISBN 978-606-44-0072-7.
4. RUSU, A., MUREȘAN, V. *Satisfacția în cuplu: cercetări din psihobiologia sexualității*. Cluj-Napoca: Editura Grinta, 2014. 155 p. ISBN 978-973-126-555-1.
5. HASSEBRAUCK, M., FEHR, B. Dimensions of relationship quality. In: *Personal Relationships*, 2002, vol. 9, pp.253-270. ISSN 1475-6811.
6. MOSAVI, S. E., IRAVANI, M. R. A study on relationship between emotional maturity and marital satisfaction. In: *Management Science Letters*, 2012, no. 2(3), pp.927-932. ISSN 1923-9335.
7. SMITSON, W. S. *The meaning of emotional maturity*. MH, Winter, 1974, no 58(1), pp.9-11.
8. TAVAKOL, Z., NASRABADI, A. N., MOGHADAM, Z. B., SALEHINIYA, H., REZAEI, E. A. Review of the Factors Associated with Marital Satisfaction. In: *Galen Medical Journal*, 2017, no. 6(3), pp.197-207. ISSN 2228-5423.
9. ГРОМОВА, Ю. С. Исследование связи удовлетворённости браком с уровнем социокультурной совместимости и мотивацией достижения успеха. В: Вестник магистратуры, 2014, no. 2(29), pp.62-65. ISSN 2223-4047.
10. КИРЕЕВА, З. А. Феномен любви в контексте эмоциональной зрелости личности. В: Вестник Курганского государственного университета, 2014, no. 1(32), pp.81-83.
11. ЛИПАТОВА, М. Е. Связь удовлетворенности браком с чертами личности и особенностями привязанности к партнеру: магистерская диссертация / М. Е. Липатова; Уральский федеральный университет имени первого Президента России Б. Н. Ельцина, Уральский гуманитарный институт, Кафедра общей и социальной психологии. — Екатеринбург, 2024. 76 с.

Date despre autori:
Galina PRAVIȚCHI, doctor în psihologie, lector universitar, Facultatea de Psihologie, Științe ale Educației, Sociologie și Asistență Socială, Universitatea de Stat din Moldova.
ORCID: 0000-0003-0838-1218
E-mail: galina.pravitchi@usm.md

Livia CIUBOTARU, masterandă, specialitatea Psihologie clinică, Facultatea de Psihologie, Științe ale Educației, Sociologie și Asistență Socială, Universitatea de Stat din Moldova.
ORCID: 0009-0001-2125-9084
E-mail: livia.ciubotaru03@gmail.com

Prezentat: 30.09.2025